

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih 02.02.2012
Sayı 232

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

6802 Sayılı Gider Vergileri Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi
ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla.

Dr. Sezgin TANRIKULU
İstanbul Milletvekili

Av. Ayşe Nedret AKOVA
Balıkesir Milletvekili

Gürsel TEKİN
İstanbul Milletvekili

Ali Rıza Öztürk
Mersin MV

Erdoğan TOPRAK
İstanbul Milletvekili

Rahmi Asker TÜRELİ
İzmir MV.

Ali Rıza Öztürk
Mersin MV

Ali İhsan Kocatürk
Zonguldak MV

Bircan Cengiz
İstanbul MV.

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tell Komisyon				
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe			
Tarih:	22.2.2012		E. No: 2/364	
Ysnr.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
E.E	16	✓	✓	✓
TBMM BAŞKANI	✓			

T B M M Kanunlar ve Kararlar Bşk lığı
02 Subat 2012
Numara :

B K
17/02/2012
No : 80068

GENEL GEREKÇE

17 Ağustos 1999 ve 12 Kasım 1999 tarihinde meydana gelen ve ülkemizi derinden etkileyen deprem büyük yıkım, acı ve ekonomik kayıplara yol açmıştır. Marmara bölgesi ve civarında meydana gelen depremin yol açtığı ekonomik kayıpları gidermek amacıyla 26.11.1999 tarih ve 4481 Sayılı Kanun ile 31.12.2000 tarihine kadar her nevi cep telefonu işletmecileri tarafından verilen tesis, devir, nakil ve haberleşme hizmetlerine %25 oranında özel iletişim vergisi uygulamaya konulmuştur. Özel bir durum için bir defalığına getirilen Özel İletişim Vergisi (ÖİV), her yıl uzatılmış; daha sonra bütçe açıklarını azaltmak için kolay bir yöntem olarak görülüp, 16.07.2004 tarih ve 5228 Sayılı Kanunda yapılan değişiklik ile kalıcı hale getirilmiştir.

17 Ağustos sonrası oluşturulan Ulusal Deprem Konseyi bile 6 Ocak 2007 tarihinde bir genelge ile lağvedilmiş olmasına rağmen, “Özel İletişim Vergisi” uygulaması hala devam etmektedir. Bununla birlikte ÖİV dolaylı vergilerin bir türü olup, adaletsiz bir vergi uygulaması olarak, dar gelirli kesimlerin üstündeki vergi yükünü de artırmaktadır.

Akaryakıtta olduğu gibi, Türkiye cep telefonundan alınan vergiler bakımından da, dünyada en yüksek vergiyi ödeyen ülkedir. İletişim vergilerinde Türkiye'yi %30'la Uganda, %28'le Zambiya ve Brezilya izlemektedir. Avrupa'da ise vergi oranı %15-25 arasında değişmektedir. Gelişmiş ülkelerde faturalara sadece KDV yansıtılırken ülkemizde ise %18 KDV oranının yanı sıra, %25 ÖİV alınmaktadır. Türkiye'de mobil iletişimden alınan vergi toplamı %43'e ulaşırken, sabit hatlarda da bu oran %33 düzeyinde gerçekleşmektedir.

Temel bir ihtiyaç ve hak olan iletişimde yaygın olarak kullanılan araçlarından biride cep telefonlarıdır. Bu telefonlara uygulanan yüksek vergi oranları iletişimi olumsuz yönde etkilemektedir. Mobil iletişim vergilerinin aşağıya çekilmesiyle devletin vergi kaybına uğramayacağı, aksine abone sayısının ve kullanım sürelerinin artmasıyla vergi gelirlerinde artış olacağı uzmanlar tarafından dile getirilmektedir.

Bu arada, dikkati çeken bir başka önemli nokta ise şudur; örneğin konuşma ücret tutarlarının %15'inin “Hazine Payı” olarak yatırılmasıdır. Bu pay üzerinden de %25 ÖİV ve %18 KDV alınıyor olması diğer bir adaletsiz uygulamadır.

Her nevi elektronik haberleşmesi üzerinden alınan ÖİV'nin kaldırılması vergi adaletini sağlayacağı gibi, vergi oranlarının daha makul düzeylere çekilmesini sağlayacaktır. Bununla beraber düşen vergi oranları nedeniyle abone sayısı artacak, konuşma süreleri uzayacak bunlara bağlı olarak vergi gelirlerinde artış elde edilecektir.

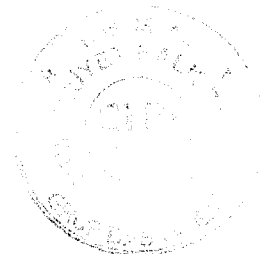

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Depremın yol açtığı ekonomik kayıplara katkı sağlamak amacıyla haberleşme hizmetlerine 2000 yılı sonuna kadar uygulanmak üzere, %25 oranında Özel İletişim Vergisi adıyla geçici bir vergi konulmuştur. Bu vergi her yıl uzatıldıktan sonra, 2004 yılında kalıcı hale getirilmiştir. Bu teklif ile söz konusu Özel İletişim Vergisinin yürürlükten kaldırılması amaçlanmıştır.

MADDE 2- Yürürlük maddesi

MADDE 3- Yürütme maddesi

**GİDER VERGİLERİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA
KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

